

Raamatullisen projektin ohjaajien pitkäkestoinen strategia nujertaa koraaninen islam

Koraaninen islam on yksi suurimpia kulttuurillisia ongelmia raamatullisen projektin ohjaajien kannalta.¹

Ongelman vakavuus johtuu globaalista poliittisesta doktriinista (länsimaisen politiikan perusta), joka koostuu kahdesta asenteesta:

- juutalaisten etevämyyden muihin ihmisiin verrattuna ja näiden velvollisuus olla kunnioittavasti suvaitsevia juutalaisia kohtaan;
- käyttäen juutalaisten kansainvälistä rikollista yksinoikeutta koronkiskontaan ostaa maailma kaikkineen sen asukkaineen ja näiden omaisuuksineen.

Vaikka edellä mainittuja teesejä ei suoraan mainita, mutta oletuksena ne pannaan tarkasti täytäntöön.

Koraanissa ei hyväksytä doktriinia juutalaisten paremmuudesta muihin ihmisiin verrattuna ja ehdottomasti kielletään koronkiskonta, joka karakterisoidaan eräänlaisena satanismin muotona. Mutta nykyinen islamilainen poliittinen käytäntö jättää huomiotta nämä asenteet, jotka perustuvat vaihtoehtoiseen orjuutta kieltävään konseptioon. Ja itseä muslimeiksi kutsuvat ihmiset eivät tätä tiedosta. Mutta länsimailman isännät ymmärtävät, että Koraani on potentiaalinen uhka heidän maailmanlaajuisen vallan asettumiselle. Tämä saa halun jättää sen menneisyyteen.

Yksi länsimailman skenaarioista ratkaista "islamilainen ongelma" on tehdä se monivaiheisesti:

1. "Kalifaatin" luominen, johon liittyy valtaosa niistä kansoista, joille islam sen historiallisessa muodossa on perinteinen uskonto.
2. Aloittaa "kalifaatin" käsin maailmansota hävittääkseen länsimainen jumalaton liberalismi ja "väärauskaiset" uskonnot sekä asettaa islamilainen ritualismi maailmanuskonnon asemaan.
3. Haarauminen riippuen edistymisestä ja sodan lopputuloksesta:
 - 3.1. Jos länsimaiset "sivistyneet" valtiot voittavat, Koraani kielletään samoin kuin aikoinaan *Mein kampf* ja perinteistä islamia harjoittavat valtiot de-islamisoitetaan kuin toisen maailmansodan jälkeen de-natsifikoitiin Saksa.
 - 3.2. Jos "kalifaatti" voittaa, islamilaisesta ritualismista tulee pakollinen ja normaali käyttäytymistapa maailmanlaajuisen kalifaatin asukkaille. Arabiaa osaamaton väkijoukko ei kykene omatoimisesti tutkia Koraania ja joutuu elämään imaamien

¹ Koraanisen islamin ja historiallisesti muodostuneen islamin välinen ero on aivan samanlainen kuin ero Jeesus Kristuksen opin ja historiallisesti muodostuneen kristillisyyden välillä. Perustelut tälle väittämälle löytyvät SNTL:n SP:n kirjoista "Kohti ihmisyyttä" ja "Saatana saapuu Moskovaan: hymni demonismille? tai Evankeliumi epäitsekäälle uskolle" (www.dotu.ru).

ohjeistuksessa. Kaikki muslimivaltiot antavat mahdollisuuden toteuttaa tällaista valtiomuotoa, koska arabian kielisissä maissa suurin osa muslimeja palvovat rukousmattoa, eivätkä korreloi omaa elämää Koraanin kanssa. Heidän elämäntapansa ja ihanteet (unelmat) ovat todella kaukana Koraanin suosituksista rakentaa Jumalan valtakunta maan päällä, mikä hävittää ihmisiltä kohdistuvan tyrannian muita ihmisiä kohtaan.

Imaamit ovat ammattilainen ideologikorporaatio, joka tulkitsee elämää nyt ja tulee tulkitsemaan sitä viitaten Koraaniin ja orientoituen kulissien takaisten isäntien intresseihin: suunnilleen samalla tavalla kuin Taliban Afganistanissa ja islamilainen papisto ympäri maailmaa.

Seuraavassa vaiheessa, kun kaikki alkavat vihaamaan imaamien valtaa sen liiallisen ritualismin takia ja sen kyvyttömyydestä tunnistamaan ja ratkaisemaan yhteiskuntien ongelmia², alkaa maailmanlaajuinen anti-islamilainen nousu. Se vapauttaa ihmiset imaamien vallan alta ja aktivoi kohdan 3.1: de-islamisaatio, Koraanin takavarikointi julkisesta saatavuudesta kirjastojen erityisiin säilytystiloihin, jotta ainoastaan luotetut historioitsijat voivat siteerata sitä, kertoen lukijoille, että millaisesta pahuudesta ihmiskunta on päässyt eroon.

Länsimaailman asukas ei oleta, että noin 1950-luvulta Koraani on tarkoituksenmukaisen panettelun ja pilkkaamisen kohteena. Sillä hänellä on "tärkeämpääkin tekemistä" kuin lukea Koraani hänelle henkilökohtaisesti osoitettuna viestinä ja korreloida kirjoitettu elämänsä kanssa, nähdäkseen panettelu ja "muslimien" huomaamattomuus Koraanin sisältöä kohden.

Tällä hetkellä toteutetaan tämän monivaiheisen suunnitelman ensimmäistä vaihetta.

Ensimmäisen vaiheen aikana:

- pseudoislaminen fundamentaalinen radikaali oppositio painostaa islamilaisen maailman poliittisia järjestelmiä, jotka noudattavat islamilaisia traditionalismia ja eivät osoita aggressiivisuutta muita uskontoja kohtaan
- islamilaisen kulttuurin ulkopuolella luodaan tarkoituksenmukaisesti vihollisen kuvaa, minkä rooliin asetetaan nämä samat pseudoislamilaiset fundamentalistiset radikaalit, jotka epävakauttavat perinteisiä islamilaisia poliittisia järjestelmiä ja osoittavat aggressiivisuutta muita uskontoja kohtaan.

Kansainvälisen terrorismin tarkoituksena on toteuttaa näitä tehtäviä Al-Qaidan varjolla. Sama tarkoitus on länsimaiden "terrorismin vastaisella taistelulla", jota toteuttaen käytetään menetelmiä, jotka muslimimaissa ymmärretään länsimaiseksi aggressioksi. Jälkimmäinen luo islamilaiseen maailmaan taustanäyttämön pseudoislamilaiselle fundamentalistisille radikaaleille.

Tähän skenaarioon osallistuvat lähes kaikki perinteiset muslimivaltiot.

Afganistanilta vaaditaan huumevirta, joka on yksi keinoista lietsoa vihaa islamia kohtaan ei-islamilaisissa kulttuureissa. Sen takia länsimaisen ja venäläisen joukkotiedotusvälineiden suuttumus on vain keino lämmittää anti-islamilaista ilmapiiriä ei-islamilaisissa valtioissa, joissa kasvaa humeriippuvuus, sillä näiltä mailta puuttuu poliittinen ohjelma, joka auttaisi Afganistania ohjaamaan taloutensa toisenlaisten vientituotteiden valmistamiseen.

² Vahvistus tälle on viimeisten muutamien vuosisatojen historia, joiden aikana muslimimaat ovat jääneet jälkeen länsimaista tieteessä ja tekniikassa sekä eivät kehittäneet toiminnallisempaa ja puoleensavetävää vaihtoehtoista elämäntapaa länsimaiselle.

Pakistanilta vaaditaan perinteisten islamilaisten poliittisten järjestelmien epävakauttaminen ja ydinteknologian vuoto muihin muslimimaihin.

Iranilta vaaditaan ydinohjusten valmistusta.

Eli länsimaisen politiikan tarkoituksena Pakistania ja Irania kohtaan on, että suunniteltu "kalifaatti" olisi alun perin ydinvaltioiden joukossa ja sitä pidettäisiin todellisena ja väistämättömänä uhkana maailman itsenäiselle kehitykselle. Mutta "kalifaatin" mahdollisuutta käyttää ydinaseita ei ole tarkoituksena kehittää sellaiseksi, että sillä pystyisi tuottamaan suurta vahinkoa länsimaille. Sen on oltava ainoastaan riittävä, jotta länsimailla olisi syy aloittaa liittoutuneiden voimin sota "kalifaattia" vastaan, esim. yksittäisen ydinaseen käytön jälkeen jotakin valtiota, vaikkapa Israelia vastaan. "Kalifaatin" on pakko olla juutalaisia vihaavana valtiona, jotta sitä voitaisiin pitää valtiona, joka jatkaa Natsi-Saksan toimia.

Saudi Arabialta ja muilta Persianlahden öljymailta vaaditaan "muslimiveljeskunnan" rahoittamista, jonka tarkoituksena on rakentaa "kalifaattia".

Irakilta vaaditaan vihan kasvua länsimaita kohtaan, jotta NATO:n sieltä pois lähtemisen jälkeen, "Babylonista" tulee kalifaatin pääkaupunki. Ja skenaario länsimaiden taistelusta "kalifaattia" vastaan olisi kirjossa Raamatun ennustuksen kanssa Harmageddonin taistelusta, missä kohtaavat hyvä (länsimaailma) ja paha (islamilainen sivilisaatio).

Jos rinnastetaan Neuvostoliiton asevoimien lähettäminen Afganistaniin mainittuun skenaarioon, voidaan tehdä johtopäätös, että se oli skenaarion ensimmäisten vaiheiden toteuttamista. Tähän saakka Neuvostoliiton jälkeisen Venäjän politiikka, sen joukkotiedotusvälineiden poliittinen valistus ja elokuvapropaganda ovat myös tämän skenaarion kirjossa: länsimaille yhteinen linja kuvata islamia maailmanlaajuisena pahuutena löytyy myös venäläisestä televisioruudusta sekä mielipidekirjoittajien veljeskunnan kirjoituksista. Maan muslimit ymmärtävät tämän panetteluna, mikä ei edistä yhteenkuuluvuutta venäläiseen yhteiskuntaan. Erityisesti talouskriisi 2008 jälkeisenä aikana, joka hajotti hallituksen sosiaalisen ja taloudellisen kasvuun suunnitelmat.

Yksi tämän monivaiheisen suunnitelman varianteista on, että Venäjän islamilaiset alueet liittyvät "kalifaattiin", mikä silpoo maan eri osiin. Jos tämä ei onnistu, toisen variantin mukaan Venäjältä on tarkoitus tehdä "kalifaatin" aggression ensimmäisiä uhreja sekä tärkeämpänä rintamana sekä "sivistyneiden" länsimaisten joukkojen keskittymänä taistelussa "kalifaatin julmuuksia" vastaan.

Perinteisen islamin papisto on rakentanut muurin Koraania ja ritualismia käyttäen itsensä ja Jumalan sekä ihmisten ja yhteiskunnan ongelmien välille. Se elää hetkellisten etujensa mukaan ja sen vuoksi ei analysoi politiikkaa maailmanlaajuisessa mittakaavassa. Tämän seurauksena se ei koe tätä skenaariota toiminnallisena kokonaisuutena, jota rakennetaan tarkoituksenmukaisesti. Ja jos joku kokee sen sellaisena, hetkelliset omat edut ovat niille tärkeämpi asia kuin vilpittömän toiminta katastrofien ehkäisemisen hyväksi, joiden potentiaalia luodaan tarkoituksenmukaisesti jo muutaman vuosikymmenen ajan tapahtumien ulkopuolella. Tästä syystä perinteinen islam ei kykene kehittämään toiminnallisempaa globaalin politiikan skenaariota, joka olisi vaihtoehtoinen edellä mainitulle ja ei liittäisi itseään anti-islamilaiseen.

Muiden uskontojen johto ovat sinänsä samanlaisia ritualismin harjoittajia kuin islamilainen papisto. Sen takia kaikki edellä mainittu perinteisen islamilaisen papiston kyvyttömyydestä kehittää ja toteuttaa vaihtoehtoinen skenaario koskee myös muiden uskontojen johtoa. Kristillisyydestään vakuuttuneet ihmiset toimivat pääasiassa raamatullisen doktriinin hyväksi,

jonka tarkoituksena on ostaa koko maailma käyttäen juutalaisten yksinoikeutta koronkiskontaan. Koska 1600 vuoden aikana, mitä "kristillisuus" on olemassa Nikean kirkolliskokouksen jälkeen, he eivät onnistuneet kehittämään omaa globaalia poliittista doktriinia syystä, että he eivät julista satanismiksi Vanhassa testamentissa olevia rasistisia koronkiskontaan harjoittamiseen liittyviä käskyjä³.

Sekä islamilaisten että länsimaisten valtioiden kykenemättömyys ja osallistuminen yllä mainitun skenaarion toteuttamiseen johtaa siihen, että se voidaan ehkäistä ainoastaan *ihmisten aloitteesta: luonnolliset henkilöt ja järjestöt (rekisteröidyt sekä ne, jotka eivät pidä tarpeellisenä rekisteröidä toimintaansa)*.

Sivilisaatioiden konfliktissa, jonka toteuttamiseen käytetään yllä mainittua monivaiheista suunnitelmaa, ei ole oikeaa puolta. Konfliktia ei pystytä välttämään lähestymistavalla "elämme kaikki rauhassa, pohjautuen meidän perinteisiin uskomuksiin ja puuttumatta muiden kulttuurien asioihin" kahdesta syystä:

- Perinteisille kulttuureille ominaiset sosiaalisen organisaation ja etiikan normit eivät ole identtisiä kaikessa ja tämän lisäksi ne voivat olla objektiivisesti yhteensopimattomia ihmisten elämää koskevien näkemysten kannalta.
- Maailmassa on ylikansallisia poliittisia voimia, jotka saavuttavat tavoitteitaan luomalla *ohjaamia konflikteja* ajankohtaistamalla keinotekoisesti kaikenlaisia perinteisten kulttuurien välisiä objektiivisia ristiriitoja.

Ideologinen perusta yllä mainitun monivaiheisen suunnitelman ehkäisylle voi olla ainoastaan sen faktan tunnustaminen, että kaikkien Ilmestysten olemus, jotka antoivat alkunsa abrahamilaisille uskonnoille, on Idea rakentaa maan päällä Jumalan valtakunta ihmisten voimin Jumalan johdattamina. Tässä tapauksessa kukaan ei ole orja toiselle, kukaan ei sorra taikka tyrannisoi toista ja kaikki pystyvät elämään vapaana, omaksuen omaa henkilökohtaista kehityspotentiaalia, pohjaten dialogiin Jumalan kanssa läpi elämän.

Tämän idean toteuttaminen:

- juutalaisuudessa on siirretty hämärästi kaukaiseen tulevaisuuteen,
- kristinuskossa on hylätty harhaoppina,
- perinteisessä islamissa ei pidetä ajankohtaisena,
- marxilaisuudessa on objektiivisesti mahdoton ateistisista syistä.⁴

Näistä huolimatta Idea rakentaa Jumalan valtakunta maan päällä ihmisten voimin Jumalan johdattamina on ainoa Idea, jota tukien ja levittäen eri kulttuurien yhteiskunnissa voidaan hälventää yllä mainitun monivaiheisen suunnitelman potentiaali. Skenaarion tarkoituksena on johtaa konfliktiin ja jättää Koraani ihmiskunnan menneisyyteen.

Iranin, Afganistanin, Irakin ja kaikkien valtioiden ja diasporien ongelmat, jotka elävät historiallisesti muodostuneen islamin kirjossa voidaan ratkaista rakentavasti yhteishyvän kannalta ainoastaan ihmisten aloitteesta, jotka suuntaavat toimintansa Jumalan valtakunnan rakentamiseen maan päällä. Tämän globaalin politiikan kontekstin ulkopuolella ongelmat ovat ratkaisemattomia ja kaikki valtiot riippumatta, milloin ja miten niillä muodostuvat hyvät suhteet raamatullisen länsimaailman ja NATO:n kanssa ovat tuomittuja olemaan ainoastaan polttoaineena yllä mainitun monivaiheisen suunnitelman toteuttamisessa.

³ Viides Mooseksen kirja 15:6, 23:20–22, 28:12–14. Jesaja 60:10–12 (www.evl.fi/raamattu/).

⁴ Perustelut tälle väittämälle löytyvät SNTL:n SP:n kirjoista "Kohti ihmisyyttä" ja "Saatana saapuu Moskovaan: hymni demonismille? tai Evankeliumi epäitsekkäälle uskolle".

18. helmikuuta 2010.
SNTL:n Sisäinen Prediktori